

lähwad vägga arvaste; tevad ennemine kõddo wallatuist, ja walletawad tagga järrel, kui wannemad eht ka küsivad, käs lapsed kolis käinud, eht mitte. Agga sesamima küsimine jäab ennamiste teggemata; sest kui wannemad keige se päiva kotto ärra olnud, siis on maas sedda eht sedda asja toimetada, nenda et ei sa aega, eggas posse himmo järrele pärriida, mis ka lapsed teinud ja öppinud. Bitso agga sawad, kui wannemad leidwad, kartuhwlid aiast woetud, eht kannu poegi kaddunud ollemaist."

„Sedda teeb libbe hädda“, ütlewad jälle, kes nende eest seiswad. „Need õ last tahtwad süa; ja kui wannemad ei te tööd, on needjammad nälgas. Hädda pärast peab harrimine ja riete parrandamine vahhest järrele jäma, ja nenda ka koli ja kirriko käimine. Posse se kül kita; agga mis peatwad need waejed teggema? Ohwneri rahwas on jummalakartlikud, kül lähhäksid kirriko, kui agga aega saaksid.“

„Meie kardame Jummalat“, ütlesid Ohwner ja temma naene issegäi. „Lähhäljime kül kirriko, kui aega olleks!“ Kui kellad hüüdssid: tulge! tulge! ütlesid nemmad: „tänu meie ei sa tulla, agga tulleval pühhapäeval tahame tulla.“ Nenda läks üks pühhapäärv möda, ja teine ka, ja mõned veel, kumii tö ja süddame waew läks jää, ja nemmad ennam ei pannud tähhele kella hüüdmist.

Klaus Ohwner tahtis ka tänu jälle labbida! kätte wöttä, ja Kadrina, temma naene, seisib ka tänu, nenda kui mu pühhapäwa hennikul, pessokünna ees, siis tulli Kristohw, Kadrina wend, neid waatma. —

„Eks ta ei wöinud veel piisut aega anda“, ütles Klaus, kellel Kristohw pahhanduseks olli uisugusel aial. — Kristohw Körne olli liggi ellamas. Õp olnud teminal suremat maia, kui neil, eggas wähhemat wölgo maia eest, kui neil. Valkamaa pöldo olli teminal teihe käest makso eest, mis kül raske